

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Den díkůvzdání **3**

Cesta do Assisi (2) **4, 17**

Slovo života na listopad **4–5**

Poznejte své rodinné kořeny **16**

Bohoslužby o Vánocích **10**

Mikuášská besídka skautů **19**

*Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo,
obyvatelům temné země vzchází světlo.*

*Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost;
veselí se před tebou, jako se jásá o žnících.*

(Iz 9,1–2)

Adventní výzdoba na náměstí ve Val. Meziříčí (foto o. Pavel)

Žehnání obnoveného mariánského sloupu na náměstí ve Valašském Meziříčí 21. listopadu 2023 (foto L. Holý, Člověk a víra)

sbor Mibidizo pod vedením Evy Ježíkové

o. Pavel a o. František Král (děkan ze Vsetína)

restaurátor Petr Lacina

Den díkůvzdání

Na začátku adventu vedl v naší farnosti duchovní obnovu P. Petr Bulvas. Když jsme se loučili, řekl zajímavou myšlenku: „Na vaší církevní škole by měl být během školního roku jeden den jako den díkůvzdání. Měli byste si připomínat všechny ty velké věci, které Pán v posledních 4 letech pro vaši školu udělal.“ Myslím si, že je to dobrý nápad a navrhuji, aby to byl 1. říjen. Jednak je to svátek sv. Terezie z Lisieux, se kterou jsme prožili poslední školní rok a navíc má v tento den narozeniny dlouholetý ředitel naší školy Hynek Mikušek.

V tomto posledním letošním čísle Života farností bych chtěl vyjádřit veliký dík našemu Pánu za všechno, co pro nás během školního roku udělal, za všechny ty velké věci, které jsme prožili. Nechci, aby následující řádky vyzněly jako chlubení, naopak bych chtěl, aby nás vedly k pokoře a k vděčnosti, když budu psát, v čem je naše škola výjimečná a jedinečná.

1. Troufám si říci, že v Česku není žádná jiná škola, do které by rodiče, příbuzní a známí našich žáků investovali tolik práce, námahy i peněz, jako je tomu v případě ZŠ Salvátor. Každý žák a farník si může říci, to je opravdu naše škola, my jsme si ji koupili a opravili. Nedávno jsem se zúčastnil oslavy 50 let od postavení Kulturního domu v Hrachovci. Dá se říct, že celá tato stavba proběhla v akci Z (zdarma). Na oslavě si jedna paní povzdechla: „Dnes by už to nebylo možné.“ Já jsem však mohl namítnout, že se nám v dnešní době něco takového podařilo. S velikým nasazením všech farníků nejen z naší farnosti jsme budovu opravili a připravili k vyučování.

2. P. Petr Bulvas ještě připomněl jednu věc. V naší farnosti tak může probíhat výjimečná spolupráce se školou. Neměly by to být dva samostatné subjekty: farnost a škola, ale jeden celek, i když je zřizovatelem ZŠ Salvátor Arcibiskupství olomoucké. Součástí této spolupráce musí být i dětská skupina Rybičky. Farnost totiž netvoří na prvním místě budovu, ale lidé, kteří se znají, kteří se společně scházejí a spolupracují na tom, aby se Boží království šířilo. Tak se dívám z pastoračního hlediska na Salvátor i Rybičky. Bez mezilidských a přátelských vztahů není možné vybudovat společenství církve. Díky škole a školce se navzájem znají nejen žáci, ale i jejich rodiče a příbuzní. Když si uvědomím, že se v mnoha farnostech kontakt farníků omezuje na společnou nedělní bohoslužbu a pár minut po ní před kostelem, musím být velmi vděčný za všechna naše společenství, hnutí a buňky, které se ve farnosti pravidelně scházejí. A toto všechno ještě novým způsobem propojuje škola a školka. Naším největším bohatstvím je vzájemná láska a odpuštění! Udělejme všechno pro to, abychom v síle Ducha svatého překonávali všechna napětí a konflikty.

3. Ještě jednu výhodu má naše škola. Je to škola církevní, to znamená, že by měla být postavena na pevném základě evangelia. Co to znamená? Kdybychom se zeptali sv. Františka, co pro něho evangelium znamenalo, bez váhání by řekl život v chudobě, skrze kterou jsem poznal a zakoušel Boha. Dalo by se to říct ještě jiným způsobem. Jako všechny školy má i naše škola a školka svoje nedostatky. Nově opravená budova není zdaleka ideální. Nemáme např. sportovní hřiště, tělocvična je malá, i jídelna by mohla být větší, nemáme dostatek míst k parkování atd. atd. Také naši žáci mají svá omezení a nedokonalosti. To stejné může platit i o učitelích a pracovnících školy. Pokud vše

vnímáme optikou kříže, vidíme, že se všechny tyto mínusy mohou proměnit na plusy. Nikdo z nás není Bůh a naše díla z tohoto pohledu nemohou být dokonalá. Všechny nedostatky nám umožňují otvírat se jedinečným způsobem Božímu milosrdenství podle slov sv. Pavla: „Když jsem slabý, tehdy jsem silný“ (2 Kor 12,10) a „Těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28). To, co se tedy jeví na první pohled jako chudoba, může být pro naši školu velikým bohatstvím, jenom to musíme správným způsobem přijmout a zpracovat.

o. Pavel

Světlo dnes zazáří nad námi

V minulém čísle Života farností jsem napsal jakýsi úvod do examenu. Je to způsob, jak díky 15 minutám každý den objevujeme ve svém životě Boží přítomnost, Boží lásku a Boží pomoc. V této souvislosti jsem psal o knize, která se jmenuje Modlitba, která mi změnila život. Mám radost, že se poměrně velké množství této knihy dostalo mezi lidi našeho kostela. Přesto bych chtěl i nadále na stránkách našeho časopisu napsat další věci, které se týkají examenu. Věřím, že to může být zkušenost pro každého, kdo chce lépe porozumět svému životu. Autor knížky Jim Manney popisuje pět kroků, které nám umožní zrekapitulovat uplynulý den a s novou odvahou vykročit do dalšího dne. Zde jsou jednotlivé body:

1. Požádej Boha o světlo.

Chci se na svůj den dívat Božíma očima, nejen svými vlastníma.

2. Děkujte.

Den, který jsem právě prožil, je Božím darem. Jsem za něj vděčný.

3. Zhodnoťte uplynulý den.

Pečlivě se ohlížím za právě prožitým dnem, vedený Duchem svatým.

4. Postavte se čelem ke svým nedostatkům.

Postavím se čelem k tomu, co je špatné – v mém životě i ve mně.

5. Pohleďte vstříc nadcházejícímu dni.

Ptám se, kde potřebuji Boha v nadcházejícím dni.

V tomto předvánočním čísle Života farností se chci zamyslet nad prvním bodem. Právě o Vánocích si můžeme uvědomit, že Světlo přišlo na svět. Sv. Jan však dodává: Lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. (Jan 3,19). Skrze modlitbu examenu vstupuje do našeho života světlo. Pokud máme odvalu, učíme se vidět svůj život tak, jak ho vidí Bůh.

O jaké světlo se jedná. Jde o světlo poznání. Je to pravý opak nevědomosti nebo spánku. Často se modlíme, aby se některé skutečnosti v našem životě změnily. Examen však přichází se skutečnou „revolucí“. Nechceme na prvním místě, aby Bůh změnil svět podle našich představ. Naopak! Uznáváme, že jsme slepí, že nejsme bohem našeho života. Jim Manney vidí největší přínos examenu v tom, že mu umožňuje každodenně přijímat, že není Bůh, a zároveň dodává, že je to pro nás velmi těžké. Zdá se, že jsme lidé, kteří všemu rozumí a velmi dobře vědí, co by měli dělat druzí. Člověk, který se začíná modlit examen, přiznává, že je vlastně slepý a prosí Boha o světlo. Je to světlo Božího poznání. Poznáváme sami sebe tak, jak nás poznává Bůh. Díky tomuto poznání dostáváme od Boha milost konat to, nač naše

síly nestačí, a tím získáváme opravdovou svobodu od hříchu a všech závislostí.

o. Pavel

Cesta do Assisi

(dokončení z minulého čísla)

Když jsem v roce 1996 odjížděl z Assisi, bylo mi nejvíce líto, že jsem se nemohl vydat na místa, kde se modlil v samotě sv. František a jeho první druhové. Když jedu na místa, kde žili svatí, nejde mi na prvním místě o to, abych se o těchto svatých co nejvíce dozvěděl, ale abych se pokusil žít alespoň trochu tak, jako žili oni. K životnímu stylu sv. Františka neodmyslitelně patřila samota. Kolik času trávil například na cestách. Jednou prožil 40 dnů na malém ostrůvku Perugijského jezera. V samotě pobýval na hoře Alverna, kde mu Pán daroval dva roky před smrtí svoje rány (stigmata). Běžnou praxí prvních františkánů bylo odcházet do blízkých lesů a tam žít s Bohem. Z tohoto pohledu můžeme říct, že základem úspěšné mise do celého tehdejšího světa byl právě tento intimní kontakt s živým Bohem. Kousek od Assisi je hora Subasio, ve které na jistém místě vyhledávali první Františkovi následovníci opuštěné jeskyně, aby zde prožívali celé hodiny v samotě s Bohem. Při letošním pobytu v Assisi se mi splnil sen navštívit tato místa vzdálená několik kilometrů od Assisi pod vrcholem zmíněné hory. Na straně 17 vidíte několik fotek z benediktinského kláštera, který je součástí areálu těchto poustevn (Eremo carceri – poustevnické jeskyně). Jedná se o jakýsi park, ve kterém je přísné silencium (mlčení). Každý, kdo tato místa navštíví, by se měl pohybovat v tichu. Při pobytu je možné uchýlit se do některé z jeskyní, které jsou nazvány podle prvních Františkových učedníků.

Proč o tom píšete? Myslím si, že v dnešní době je naprosto nutné, aby každý věřící tu a tam vyhledal samotu kvůli modlitbě. Doporučuji například jednou za 2 měsíce putovat na svatý Hostýn a tam prožít v samotě alespoň půl dne. Pomodlit se křížovou cestu, být na mši, případně jít ke zpovědi. Úplnou samozřejmostí pro každého katolíka by měly být týdenní duchovní cvičení nebo alespoň víkendová duchovní obnova 1 x za rok. Když to řeknu za sebe, přestože prožívám každý den mnoho úkonů zbožnosti (mše svatá, modlitba s nemocnými, výuka náboženství atd.), nedokážu si představit svůj život bez pravidelných pobytů v přírodě, bez duchovních cvičení, konvivencí atd. Udělejme všechno proto, abychom všech těchto možností využili. Díky těmto pobytům budeme mít více sil k dobrému životu.

o. Pavel

Bůh je vždy větší než naše představy o něm

V minulém čísle ŽF byl publikován článek od o. Pavla s názvem „Modlitba, která mění život“. Vychází se tu ze spirituality sv. Ignáce z Loyoly a obsahu doporučené knihy katolického laika a novináře Jima Manneye. Chtěl bych nabídnout jakési rozvinutí tématu spirituality obecněji, a to podle knihy irského jezuity Briana O'Learyho SJ s názvem **Čím dál větší Bůh**. Následující citace

je z této knihy – kapitoly „Jedna a mnoho“ (str. 24-25):

Docela běžná otázka zní: Je jen jedna křesťanská spiritualita, nebo je jich mnoho? Odpověď musí rozlišovat nuance: existuje jen **jedna** křesťanská spiritualita, ale vyjadřuje se **mnoha** způsoby. Totiž veškerá křesťanská spiritualita je biblická, evangelijní. Je to žitá odpověď ve víře v Boží zjevení ve Starém a Novém Zákoně. Lidé však reagují různě na to, co čtou v těchto posvátných textech. Mohli bychom mluvit o **rezonanci srdce**, která je u každého člověka jedinečná. Paleta biblických příběhů, osobností, symbolů, obrazů a učení rezonuje v jednom člověku jinak než v druhém.

Mohu být tak unesen soucítěním, které vidím působit v člověku a v působení Ježíše, že se soucítění stane základním kamenem mé spirituality... a bude ovlivňovat veškeré mé rozhodování. Na druhou stranu nás může zaujmout a povzbudit příběh bohatého mladíka. Díky této konkrétní rezonanci přijmeme spiritualitu radikální jednoduchosti... To, že na evangelium reagujeme různě, neznamená, že jeden z nás žije autentičtěji než druhý. Avšak každý z nás si zvolil – nebo byl povolán! – **žít jedinou** křesťanskou spiritualitu konkrétním způsobem a se specifickým důrazem.

Během staletí určití mimořádně nadaní lidé prožívali Boha tak hluboce, že ostatní k nim vzhlíželi a hledali inspiraci a povzbuzení. Za svého života byli považováni za mudrce, vzory a hlasatele vnitřního života. V některých případech, a ne vždy záměrně, se stali zakladateli školy spirituality nebo tradice, která pokračovala po jejich smrti. Tyto školy nebo tradice spirituality prokázaly svou cenu prostě tím, že přetrvaly test času, zejména když se jim podařilo překročit historické, zeměpisné a kulturní tradice. K zachování takové tradice není nutné ji balzamovat nebo nechat zkamenět. Živá tradice není nikdy statická, ale je plynulá stejně jako řeka, která přejímá kontury krajiny, kterou protéká. Každá následující generace k této zděděné tradici vskutku přispívá a obohacuje ji prostřednictvím vlastní zkušenosti, myšlení, úvahami a představivostí. Autenticita je zaručena něčím, co se často nazývá „tvořivá věrnost“ (kráceno)

Václav Dřímál

Slovo života na listopad 2023

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“ (1 Sol 5,16-18)

Svatý Pavel píše Soluňanům v době, kdy ještě žili mnozí Ježíšovi současníci, kteří ho viděli, slyšeli a byli svědky tragédie jeho smrti a úžasu nad jeho vzkříšením a následným nanebevstoupením. Poznali Ježíšovu cestu a očekávali jeho brzký návrat. Svátý Pavel miloval soluňskou komunitu, která byla svým životem, svědectvím a plody příkladná, napsal jim tento list a žádal je, aby ho četli všem (5,27). Zaznamenává v něm doporučení, aby „napodobovali nás i Pána“ (1,6) a uzavírá ho těmito slovy:

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu

Ježíši.“

Spojovacím prvkem těchto naléhavých nabádání je nejen to, co od nás Bůh očekává, ale také kdy: bez přestání, vždy, stále.

Lze však přikázat radost? Všichni máme zkušenost, že na náš život doléhají problémy, starosti, utrpení a úzkosti, že se společenská situace ukazuje jako neutěšená a nehostinná. Pro svatého Pavla však existuje důvod, který umožňuje stále prožívat „onu radost“, o níž se zmiňuje. Hovoří ke křesťanům a radí jim, aby brali křesťanský život vážně, aby v nich Ježíš mohl žít v oné plnosti, kterou slíbil po svém zmrtvýchvstání. Někdy to můžeme zakoušet: On žije v těch, kdo milují, a každý může vstoupit na cestu lásky s oproštěností od sebe sama, na cestu nezištné lásky k druhým lidem, a přijímat podporu přátel, udržovat živou důvěru, že „lásky přemůže všechno“.¹

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Dialog mezi věřícími různých náboženství a lidmi různých přesvědčení vede k ještě hlubšímu pochopení, že modlitba je hluboce lidská činnost. Modlitba člověka utváří, pozvedá.

A jak se modlit bez přestání? „... nestačí – jak píše pravoslavný teolog Jevdokimov – *praktikovat* modlitbu, pravidla, zvyky. Je třeba stát se modlitbou, *být* vtělenou modlitbou, učinit ze svého života liturgii, modlit se i těmi nejvšednějšími věcmi“.² A Chiara Lubichová zdůrazňuje, že „můžeme milovat (Boha) jako děti, srdcem, které Duch Svatý naplnil láskou a důvěrou ve vlastního Otce – důvěrou, která nás vede k tomu, abychom s ním mluvi-

li často, abychom mu předkládali všechny své záležitosti, své úmysly a plány.“³

Existuje také způsob, jak se může modlit každý a neustále: zastavit se před každou činností a soustředit se na úmysl „pro Tebe“. Je to jednoduchá metoda, která proměňuje naše činnosti a celý náš život zevnitř v neustálou modlitbu.

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Je to postoj, který svobodně a upřímně tryská z vděčné lásky k Tomu, který tiše podepírá a doprovází jednotlivce, národy, dějiny, vesmír. S vděčností vůči druhým, kteří kráčí s námi a díky nimž si uvědomujeme, že si nevystačíme sami.

Radovat se, modlit se a děkovat, tři činnosti, které nás přibližují k tomu, abychom byli takoví, jak nás Bůh vidí a jakými nás chce mít, a které obohacují náš vztah s ním. V důvěře, že „Bůh pokoj nás dokonale posvěť“.

Připravme se tak na hlubší prožívání vánoční radosti, abychom činili svět lepším, abychom se stali tvůrci pokoje v našem nitru, v našich domovech, na pracovištích i na náměstích. Nic není dnes potřebnější a naléhavější.

Victoria Gómez a tým Slova života

¹ Publius Vergilius Maro, Ekloga X.69, zhudebnila skupina Gen Rosso, <https://music.apple.com/es/album/lamore-vince-tutto-single/1595294067>

² P. Jevdokimov, *La preghiera di Gesù in La novità dello Spirito*, Ed. Ancora, Milano 1997.

³ Ch. Lubichová, *Conversazioni*, Città Nuova, Roma 2019, p. 552.

Ježíš přišel, aby nám přinesl radost

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši“ (1 Sol 5,16-18).

(z liturgie 3. neděle adventní)

Apoštol Pavel ve svých dopisech prvním společenstvím křesťanů všem stále připomíná, že s Ježíšovým příchodem na zem máme mnoho důvodů, za co děkovat Bohu a proč žít v radosti.

To dobře pochopila Maria, Ježíšova maminka. Když potkala svou sestřenicí Alžbětu, která stejně jako ona čekala dítě, cítila ve své duši velkou radost ze všech důležitých věcí, které se měly stát!

Ano, Ježíš je dítě, které se jí narodí, aby přineslo na svět pokoj a spravedlnost a pomáhalo chudým a hladovým. Bohaté a mocné však propustí s prázdnými rukama. Maria přijala Ježíše a díky jejemu „Ano“ Bůh bude moci vykonat veliké věci.

Riccardo bydlí ve vesničce poblíž Milána. Když jde s maminkou ven, často potkává jednoho starého pána, který sedí na terase před svým domem.

Pokaždé, když Riccardo prochází kolem, ho tento pán zdraví krásným „Ahoj!“. Má velmi dobrotivou tvář, ale smutnou. Po několika dnech, kdy se opakuje tento pozdrav, si Riccardo pomyslí: „Asi se cítí sám a potřebuje společnost.“

A tak jednou odpoledne, místo aby si šel hrát se svými kamarády, poprosí Riccardo maminku, aby ho doprovodila za tím pánem. A tak se u něj zastaví na návštěvu. Pán byl opravdu šťastný!

ZŠ Salvátor

Stavět a bořit se učíme celý život, aby jednou přetrvalo, co stojí za to.“ Vojtěch Kodel

Advent je v plném proudu, za okny poletují další sněhové vločky, které postupně zakrývají naše stopy a pomalu se blíží Vánoce a s nimi i konec kalendářního roku. To je také doba, kdy se ohlížíme zpět, bilancujeme, těšíme se z toho, co se povedlo a litujeme toho, co nedopadlo zrovna nejlépe.

Uplynulý rok se určitě zapíše do historie naší farnosti i církevní školy nesmazatelným písmem, vždyť právě letos se dovršilo mnohaleté společné úsilí získat důstojné prostory a zlepšit podmínky pro výuku žáků, kteří školu navštěvují a navštěvovat budou. V mnohých z nás ještě rezonují vzpomínky na slavnostní zahájení školního roku v nových prostorách čerstvě zrekonstruované farní budovy, i když uplynuly od té doby téměř čtyři měsíce. Byly to opravdu krásné a požehnané okamžiky, které byly umocněny tím, že prostory i vybavení, které jsme mohli začít využívat, byly nové, čisté a neopotřebované.

Během září a října jsme dokončili stěhování školy z půdní vestavby na ZŠ Vyhlídka a také nám byl dodáván další nábytek, který ještě v době zahájení školního roku nebyl vyroben. Zahájili jsme proces zabydlování a nastavování chodu školy tak, aby byly všechny procesy co neoptimálnější. Postupně se učíme bourat staré zvyklosti a stavět nové, aby nám co nejvíce vyhovovaly a byly šité na míru novým podmínkám. To zrovna není úplně jednoduché, protože většina z nás starších má již za svůj pracovní život vystavěny stereotypy a návyky, které změnit dá dost práce. Navíc se stává, že to, co jsme nově vystavěli, se po čase ukáže jako slepá cesta a my to musíme zbourat a stavět jinak. Trochu mi to připadá jako stavění na zelené louce. Tak například: všechny směrnice, bezpečnostní předpisy, evakuační plány, řady učeben, komunikační kanály mezi zaměstnanci a způsoby předávání informací, organizace vyučovacího procesu, smlouvy se všemi stávajícími i novými partnery a mnohé další musí být nové a aktuální současným podmínkám. Díky větším prostorám a vybudované výdejné jídelně také přibýlo žáků i zaměstnanců, se kterými je potřeba budovat nové vztahy.

Základní škola Salvátor v roce 2024 oslaví třicet let svého působení ve farnosti a stala se její pevnou součástí. A to nejen na „církevní půdě“, ale i mezi ostatními základními školami ve městě. Jejimi branami prošlo několik set absolventů. Někteří z nich již založili vlastní rodiny a díky tomu začala usadat do školních lavic nová generace – jejich děti, důkaz přízně a věrnosti farních rodin, které byly mezi prvními, jež se nebály svěřit své potomky právě vzniklé církevní škole ve městě.

Významnou roli v životě církevní školy měla i školská rada, ve které vždy pracovalo mnoho obětavých a zapálených rodičů, kteří se snažili nezištně pomáhat. Jsem Bohu vděčný za to, že i v současnosti je v naší farnosti dostatek rodičů a příznivců, kteří krácejí v jejich stopách. Velké díky chci vyjádřit i o. Pavlu Stefanovi, který měl možnost prožívat všechna ta léta od vzniku školy až dodnes a jako školní kaplan se výrazně podílel na jejím duchovním rozvoji. Také díky jemu je škola důležitou součástí naší farnosti, ve které je i mnoho skromných farníků, kteří se neúnavně modlí, aby nám Pán žehnal, chránil nás a pomáhal nám. Bez jejich modliteb bychom už třeba ani neexistovali.

Nemohu zapomenout ani na všechny zaměstnance, minulé i současné, kteří kdy na škole působili, na jejich obrovský kus poctivé a obětavé práce, na mé předchůdce, pana ředitele Křížka a Pánka, kteří školu budovali od samého začátku a nasmě-

rovali ji tím správným směrem. Největší dík však patří našemu Pánu, který církevní školu v naší farnosti určitě chtěl, a proto ji provází po celou dobu svým požehnáním, o kterém jsme se mohli mnohokrát přesvědčit při probíhající rekonstrukci budovy.

„Stavět a bořit se učíme celý život, aby jednou přetrvalo, co stojí za to.“ Pevně věřím, že to, co jsme téměř 30 let společně bořili a budovali pro naše děti i celou farnost, přetrvá, protože to stojí za to, a že i v následujících letech se nad námi všemi i nad touto školou bude klenout Boží milosrdenství, věrnost a požehnání. Přeji Vám všem radostné a požehnané Vánoce, lásku, pokoj a mír v srdci, v novém roce 2024 zdraví, spokojenost a plnost darů Ducha svatého.

*Hynek Mikušek
ředitel školy*

OHLÉDNUTÍ ZA POSLEDNÍM MĚSÍCEM

Jak chutnal podzim prvňáčkům?

V pátek 10. 11. se linula I. třídou příjemná vůně. Děti měly totiž v rámci hodiny Člověk a jeho svět ochutnávku ovoce, zeleniny a výrobků z nich. Na „podzimní hostině“ se objevily nejen jablka, hrušky, hroznové víno, mrkev, rajčata, papriky, ale také třeba sušené dýně, jablka, rozinky, hranolky, jablečné kytičky, mrkvové řezy, taštičky, muffiny, mošt a mnoho dalších dobrot.

Kateřina Janýšková

1. Vasto Tour – druhý turnaj

V sobotu 11. listopadu se osm žáků z naší školy zúčastnilo v pořadí druhého turnaje 1. Vasto Tour, tentokrát v Karolince. Tohoto turnaje se zúčastnilo celkem 82 mladých šachistů rozdělených do dvou skupin. Naši žáci věkově patřili do skupiny B, kde hrálo celkem 53 šachistů, a tak mohli dostatečně porovnat své umění s dalšími nadšenci královské hry. Co se týká těch nejúspěšnějších, Honza Stančík ze VII. třídy tentokrát již mohl nastoupit a hned nenašel přemohitele, a tak získal pohár pro vítěze! Skvěle! Magda Petrovická vybojovala mezi děvčaty opět krásné 2. místo. Hubert Holec poprvé získal medaili! Je bronzová. Václav Baričiak se umístil velmi vysoko v tabulce. Hlavní však je, že si všichni mohli dobře zahrát, vyzkoušet různé kombinace a každá partie, i ta prohraná, je pro ně cenná zkušenost. A znovu bych chtěl pochválit všechny organizátory tohoto turnaje. Umístění dalších našich žáků (z 53 šachistů): Václav Baričiak 8. místo, Ondřej Žamboch 27. místo, Matyáš Kutálek, 28. místo, Tadeáš Olbert 29. místo, Vincenc Tománek 33. místo.

Dílny pro 8. a 9. ročník

Během podzimu navštívili chlapci z VIII. a IX. třídy v rámci pracovních činností několikrát dílny na ulici Vrbenská. V pokračující spolupráci se SPŠS se tam učí zlepšovat své pracovní návyky a dovednosti a vždy si něco hezkého vyrobí. Osmáci např. vyráběli dřevěnou lžici na boty.

Jiří Krupa

Svatomartinské pečení ve školním klubu

S klubíky jsme se již několikrát pustili do činností hodných zkušných hospodyněk – vzpomeňme třeba vaření dýňového kompotu v říjnu... Máme s dětmi takovou strategii: Ať si věci zkouší,

sáhnou si na ně, zjistí, že toho spoustu dokážou nebo se něco nového naučí. Bylo tomu tak i v pátek 10. listopadu, kdy jsme se ve školním klubu pustili do přípravy našich „svatomartinských“ rohlíčků. (O tom, jak jsou právě martinské rohlíky, podkovy, zahýbáky nebo roháče propojeny se svatým Martinem, existuje více legend. Mohou tvarem připomínat podkovy Martinova koně nebo rohy býka, protože sv. Martin je mimo jiné i patronem jezdců na koních a koní, podkovářů, pastýřů a stád. Plnily se mákem, hruškovými či švestkovými povídky, ořechy, perníkem i mrkví.) Do našeho klubového pečení se zapojovali kluci i děvčata, a jak jim to šlo! Výsledek byl báječný a chutný. S potěšením jsme s paní asistentkou Zuzkou také sledovaly, že mnozí klubíci určitě doma pomáhají, protože byli velmi šikovní.

Anna Hříbková, Magda Krupová

Soutěž školních družstev v šachu

Ve středu 15. 11. se skupina žáků z naší školy zúčastnila soutěže čtyřlenných družstev základních a středních škol v šachu, která se konala v Karolince. My jsme letos vyslali dvě družstva, a to jak v mladší kategorii – ve složení Matyáš Kutálek, Martin Křištof, Hubert Holec a Eliáš Dřímál, tak ve starší kategorii, kde za nás hráli Jan Stančík, Pavel Petrovický, Magdalena Petrovická a Václav Baričák. Všichni hráli s chutí a snažili se využít všechno, co znají. Nakonec v součtu bodů mladší tým skončil na skvělém 4. místě z šesti týmů. Žáci staršího týmu vybojovali úžasné 2. místo z dvanácti týmů! To je skvělé! A to jim první místo uteklo jen o půl bodu. Ale i tak se probojovali do krajského finále, které se uskuteční někdy v únoru nebo březnu. Všichni si odnesli mnoho nových zkušeností a radost, že si mohli zahrát na velkém turnaji, který byl opět skvěle zorganizován. Celkem hrálo asi 120 žáků.

Jiří Krupa

Znáte „Ágéčko“ v Kroměříži?

Ve středu 15. 11. navštívila školu naše bývalá žákyně Adélka Komendová, nyní studentka maturitního ročníku na Arcibiskupském gymnáziu („Ágéčko“) v Kroměříži. Využila toho, že u nich ve škole mají ředitelské volno a přišla se nejen podívat za svými bývalými učiteli a do nových prostor, ale měla také připravenou prezentaci o Arcibiskupském gymnáziu, kde studuje. Tu zhlédli žáci VIII. a IX. třídy. Podělila se s nimi o své zkušenosti, představila, co všechno škola nabízí nejen, co se týká učebního plánu, ale i volnočasových aktivit a v rámci ubytování v domově mládeže. Rozdala informační letáčky a pozvala žáky na Den otevřených dveří. Možná bylo její povídání inspirací, každopád-

ně Adélce moc děkuji za návštěvu, přeju jí vše dobré a hlavně s koncem školního roku úspěšnou maturitní zkoušku.

IX. třída na výstavě

V rámci výtvarné výchovy navštívili žáci IX. třídy rovnou dvě výstavy. Jednu v Galerii Sýpka, kde vystavoval do 19. 11. svá díla umělec Martin Froulík pod souhrnným názvem „Rekonstrukce srnce“ a druhou v Galerii Kaple, kde vystavuje své kusy Jaroslav Kolář, který působil jako pedagog i ve Valašském Meziříčí. Jeho výstava se jmenuje „Misionář, kazatel a Boží mlýn“. Ve třídě jsme se nejprve seznámili s oběma autory a zhlédli reportáž z archivu TV Beskyd ze zahájení výstavy v Sýpce a teprve potom jsme se na výstavy vydali. Nemáme to daleko a díky tomu, že žáci a studenti nemusí platit vstupné, určitě využijeme i další příležitosti k rozšíření obzorů v oblasti současného výtvarného umění.

Magda Krupová

Turistický kroužek

Na podvečer 16. 11. se mnohé děti z turistického kroužku moc těšily. Čekala je totiž večerní vycházka. Vyjely autobusem na Velkou Lhotu a potom pak došly k místu s překrásným výhledem na temné údolí plné rozsvícených světél. U Javoru je rozhodně moc krásné místo! Cestu do Stříteže nad Bečvou pak střídavě šly s baterkami nebo bez. Cestou si také vyzkoušely krátkou stezku odvahy. Své putování zakončily děti v Zubří. Do Valašského Meziříčí pak už dojezdy autobusem. Byl to pěkný večer spojený s kamarády a dobrou náladou.

Kateřina Janýšková, Klaudie Pružincová

ŠD v knihovně

Ve čtvrtek 23. listopadu si naše školní družina vyšla do městské knihovny na super zajímavý program, který si pro děti připravily knihovnice. Příběh z arktického hotelu, kde se pátralo po pachateli zločinu, byl napínavý až do samotného konce. V družstvech děti plnily nejrůznější úkoly, snažily se na každou zapeklitou otázku soustředit a vyřešit tak zločin, který se v hotelu odehrál. Pachatel, kterému byla zima, si v pokoji tajně zatopil a způsobil tak v ledovém hotelu katastrofu. Nakonec byl však odhalen a nalezen přímo na terase knihovny. Záhada tak byla vyřešena a dvě vítězná družstva získala odměnu v podobě popcornu. Děti se s ostatními rády podělily a po skončení programu si mohly prohlížet knihy, časopisy nebo si je také zapůjčit domů.

Lenka Karolová

Soutěž „Náboj“

Náboj (Junior) je mezinárodní soutěž v matematice a fyzice určená pro čtyřlenné týmy žáků II. st. ZŠ a příslušné ročníky osmiletých gymnázií. Je založená na logice s množstvím zábavy. Na začátku soutěže obdrží každý tým šest úloh. Vždy, když tým nějakou úlohu správně vyřeší, dostane novou úlohu. Vítězem se stává družstvo, které v daném časovém limitu správně vyřeší nejvíce úloh. Soutěž se tento rok konala mezinárodně v Belgii, v České Republice, v Nizozemí, v Chorvatsku, v Polsku, na Slovensku a ve Španělsku. Z naší školy jsme v pátek 24. 11. vyslali dva týmy do Zlína, kde se tato soutěž konala na Gymnáziu Lesní čtvrť. Naši školu reprezentovali kluci ze VII. a VIII. tř. – Timotej Zgabaj, Dominik Lev, Adam Štěpančík a Mikuláš Tománek a žáci IX. třídy – Kryštof Pupík, Radim Pospíšil, Pavel Petrovický a Jonáš Přádka). Naše družstva se nakonec umístila na 6. a 8. místě, i tak devátáci dokázali jednak jeden tým z gymnázia předběhnout a taky – vyřešili stejný počet úloh jako tým z gymnázia

na 5. místě. Mikuláš Tománek navíc získal cenu za úspěšné řešení příkladů z projektu „Výfuk“, které se pak konalo mimo hlavní soutěž. Prima!

Jiří Krupa

Zakončení plaveckého výcviku

Stejně jako v minulém školním roce absolvovali naši žáci 3. a 4. ročníku plavecký výcvik hned v prvním čtvrtletí. Každý týden ve čtvrtek (kromě státního svátku a podzimních prázdnin) tak vyrazili společně směr krytý bazén. Jsme rádi, že jsme k dopravě mohli opět využívat MHD, protože spoje pěkně navazovaly na výuku plavání, a navíc je doprava po městě zdarma. Děvčata i chlapci se v rámci výcviku mnohem naučili a ti, kteří již plavat uměli, se v plaveckých stylech zdokonalili. Na konci všichni obdrželi „mokré vysvědčení“ s jedničkou nebo dokonce s jedničkou s hvězdičkou! Jsou to šikulky.

Vystoupení dětí z pěvecko-dramatického kroužku v Ovocentru

Naše škola byla oslovena Ovocentrem, zda bychom s žáky nezpřestřili program jejich 2. adventního jarmarku, který se konal v pátek 24. 11. v areálu Ovocentra. Paní učitelka Mikešová s dětmi z pěvecko-dramatického kroužku měla právě v nácviku pohádku, tak pozvání přijala. Vystoupení se konalo venku, bylo chladno, navíc se počasí rychle stříдалo. Děti tak musely mít kostýmy oblečené přes zimní bundy. Pohádku zahrály moc pěkně a za vystoupení dostaly od pořadatele balíček s ovocem a sušenými plody.

Advent na ramínku

S radostí oznamuji, že se podařilo prodat všech třicet pytlíčků, které jsme pro naši školu zamluvili pro akci Advent na ramínku. Zapojily se jak děti, tak zaměstnanci. Všichni pytlíčky vrátili zpět naplněné drobnými dárky, pozornostmi, přáníčky... Některé děti litovaly, že pytlíčky nejsou větší, že se jim do nich nevešlo to, co tam chtěly darovat. To je milé. Ve spolupráci s 1. Valašskou dílnou s.r.o. jsme tak podpořili nejen zdravotně znevýhodněné zaměstnance firmy částkou 1500,- Kč, ale dárečkem a pozorností taky seniory, osamělé dědečky a babičky a zpřijemnilí jsme jim dobu adventní. Děkuji všem, kteří se zapojili, za spolupráci.

Spolupráce s Mary's Meals

Ve čtvrtek 23. listopadu jsme obdrželi děkovný dopis od organizace Mary's Meals za spolupráci v projektu „Hrnečku vař“ během Dnů kaše. Dovolujeme si zde celý dopis zveřejnit.

Magda Krupová

ŠKOLA + JÍDLO =
NADĚJE

V Brně dne 23.11.2023

Vážená paní učitelko, vážení žáci

jménem české pobočky mezinárodní charitativní organizace Mary's Meals a všech dětí, kterým tímto pomáháme, vám srdečně děkujeme za vaši činnost, kterou jste vykonali pro v rámci říjnové kampaně ke Dni kaše s názvem „Hrnečku vař!“. **Děkujeme za zaslání 7.436 korun českých.** Celkově se nám prostřednictvím všech zapojených škol povedlo zabezpečit jídlo na celý školní rok pro 177 dětí.

Díky zapojení Vaší školy bude mít jídlo ve své škole víc než 13 dětí zařazených do programu Mary's Meals!

Mary's Meals může pomáhat jenom díky velkorysosti dobrovolníků a dárců. Velice oceňujeme vaše nasazení a doufáme, že pocítíte skutečnou radost z vaší pomoci, se kterou jste přispěli k tomuto dílu. Díky laskavým jednotlivcům a skupinám, jako jste vy, jsme schopni pomoci mnoha dalším dětem, které čekají na tuto pomocnou ruku.

Společně měníme životy.

Mary's Meals dnes denně zajišťuje jídlo pro 2 429 182 dětí a její činnost se neustále rozrůstá.

Jsme vám velice vděční za podporu a srdečně vás zdravíme.

Za tým MM v ČR Kristína Třešková

 +420 703 685 407
 www.marysmeals.cz
 info@marysmeals.cz
najdete nás na

Mary's Meals Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno | IČ: 06918735 | číslo sbírkového účtu: 44 102 77 / 0100

Vystoupení v Citadele a DsZR

V úterý 28. 11. jsme s děvčátky z pěvecko-dramatického kroužku navštívily zařízení Diakonie. Stejně jako na jarmarku v Ovocentru i tady holky zahrály stařečkům a stařenkám Mikulášskou pohádku. Moc se jim povedla a určitě jsme přinesly do těchto míst, kde jsou dny dlouhé a kolikrát dost smutné, alespoň trošku radosti a rozptýlení. Děti se na tato setkání, která se už stávají pomalu tradicí, vždycky velice těší. Nejen proto, že zakusí hezký pocit z toho, že udělají samy někomu radost, ale i pro vřelé uvítání a něco dobrého na zub.

Pohádku zahrály děti do třetice ještě malým kamarádům v Rybičkách 1. prosince.

Petra Mikešová

Červená středa

je mezinárodní kampaň s heslem „Společně za víru a svobodu“, která vznikla na britských ostrovech. Iniciativa chce propagovat víru i toleranci ve společnosti a podpořit solidaritu s oběti pronásledování. Červená je barva krve, mučednictví; světlo je symbolem naděje v temnotách. První ročník proběhl v roce 2016, v České republice se iniciativa koná od roku 2018, kdy se zapojilo cca 25 subjektů, v dalších letech počet zapojených roste a v roce 2022 jich bylo téměř 140. I my jsme se opět letos připojili a s druháčky jsme se vydali na procházku městem, abychom u některých křížů zapálili červenou svíčku. Cestou jsme se stavili i v kostele a pomodlili jsme se za všechny, kteří trpí pro svou víru.

Petra Mikešová

Zábavný tělocvik s trenérem Ondrou aneb TV trochu jinak

Ve středu 29. listopadu nás navštívil šéftrenér střediska mládeže TJ Valašské Meziříčí, pan Ondřej Koňařík, aby pro žáky 1., 2. a 3. ročníku připravil ukázkovou hodinu různých pohybových aktivit a sportovních her, které lze vhodně využít v hodinách tělocviku i mimo něj. Aktivita v jednotlivých hodinách byly zaměřeny nejen na rychlost, ale také na bystrý úsudek a týmového ducha. Cílem jeho návštěvy bylo motivovat děti k pohybu, ukázat, že pohybové aktivity se dají dělat zajímavě a že si při nich užijeme i spoustu legrace. Bylo to vítané zpestření výuky tělesné výchovy. Věříme, že zařazení takových sportovních aktivit do výuky může děti inspirovat a motivovat ke zdravějšímu trávení jejich volného času. Panu Koňaříkovi tímto moc

děkujeme a těšíme se na jeho další návštěvu.

Lenka Potěšilová

Knihovna pro III. třídu

Ve čtvrtek 30. 11. se III. třída vydala do Městské knihovny na besedu o knize s názvem „Majka na Motorce“. Děti byly velmi zvědavé, o čem kniha pojednává. Paní knihovnice každému rozdala malý deník, do kterého si zapisovaly důležité informace např. svou adresu, číslo na záchranný systém atd. Poté se započuly do příběhu o desetileté Majce, kterou rodiče nechťeli pouštět nikam samotnou a která nakonec podnikla nebezpečnou jízdu na babiččině babetě, aby rodiče i babičku zachránila. Příběh byl velmi napínavý a děti se aktivně zapojovaly a na dotazy paní knihovnice s velkým nadšením odpovídaly. Deníček, do kterého si zapisovaly své úvahy, se jim velmi hodil, a také si jej mohly odnést domů. Na zpáteční cestě do školy o této knize vesele debatovaly.

Kateřina Kubjátová

Výroba adventních věnců

Vyrobít si vlastní adventní věnec – na to se u nás ve škole děti těší už od svatého Martina. Mají dopředu nachystány ozdoby a svíčky, které jim rodiče pomohou doma připravit nebo nakoupit, aby adventní věnec byl nejkrásnější... Díky panu Mrnušíkovi, jehož zásluhy jsou k nezaplacení – protože nám pomáhá zajištěním větvíček, se opět všechny děti z I. stupně mohly v pátek 1. 12. pustit do práce. Pomáhaly jim tentokrát šikovné kamarádky z patronátních tříd. Práce šla všem pěkně od ruky a po dvou hodinách byly věnce hotové. Škoda, že nemůžeme zveřejnit všechny fotografie, abyste viděli, jak pěkné věnce děti vytvořily.

Magda Krupová

Školní stromeček pod podloubím

Vánoční nálada a výzdoba již začíná pomalu ožívat. S dětmi v družině tvoříme pro radost, zdobíme si vlastní třídu, ale také jsme se podíleli na výzdobě podloubí zámku Žerotínů. Každá škola i školka má tam svůj vánoční stromeček. A tak jsme se v družině zvesela pustili do kreativní činnosti. Z modelovací hmoty jsme tvořili srdíčka a hvězdičky, které jsme si pěkně ozdobili a v pátek 1. prosince jsme se s dětmi po obědě vydali stromeček našimi výtvary nazdobit.

Pečení perníčků v družině

Mezi tradiční aktivity patří prosincové pečení perníčků, které jsme si ani v tomto školním roce nenechali ujít. Děti se s nadšením ponořily do tvoření této voňavé dobroty a s radostí se vrhly do válení a vykrajování čertů, andělů nebo sv. Mikuláše. Celou školu krásně provoněly pečené perníčky. A kdo zrovna nepracoval s těstem, krátil si čas vybarvováním mikulášských omalovánek. Upečené a svátečně zabalené dobroty si děti odnesly následujícího dne domů, kde si na nich mohly pochutnat.

Lenka Karolová

Ve školním klubu voní perníčky

Po školní družině se do pečení perníčků pustil i školní klub. Klubíci do toho šli s vervou sobě vlastní. Někteří si vyzkoušeli i nákup potřebných ingrediencí (a jak se jim při tom hodila matematika!). Další se pak věnovali rozvalování těsta a vykrajování perníčků. Po upečení pak všichni přítomní zkoušeli, jak se nám dílo povedlo. Velkou pomocí nám byla paní asistentka Kubjátová, která hlídala nejen pečící se plechy, ale také dělala spoustu jiných potřebných věcí. Výsledek byl velmi uspokojivý, takže myslím, že i za rok budeme dělat perníky opět s velkou chutí.

Anna Hříbková

Mikulášská nadílka

Ve středu 6. prosince jsme měli ve škole vzácnou návštěvu – přišel mezi nás svatý Mikuláš! Pozdravil všechny nejprve krátce

školním rozhlasem, pěkně k dětem promluvil a vysvětlil také, proč do školy přišel. Po společné modlitbě navštívil potom každou třídu zvlášť, kde s dětmi probral jejich dobré i horší skutky, a kde bylo potřeba, vyzval k polepšení. Všechny žáky prostřednictvím své andělské družiny odměnil. V některých třídách děti na oplátku zazpívaly písničku nebo přednesly básničku. A dokonce i Mikuláš dostal v jedné ze tříd dárek...

Mikuláš slíbil, že se za rok zase vrátí a my už se teď na to těšíme. A děkujeme.

Magda Krupová

Vědecký festival na ISŠ-COP

Ve středu 6. 12. se konal na ISŠ-COP Vědecký festival pro žáky deváté třídy. Hned u vstupu se třída rozdělila na dvě poloviny a každé skupiny se ujaly dvě průvodkyně, které je provázely po škole. Žáci se tak dostali do dílen, kde se podívali, jaké věci se zde mohou naučit. Poté nakoukli do učebny elektrifiků a také chemické učebny. Děvčata se zase mohla seznámit s oborem cukrář, kde si vyzkoušela zdobit perníčky, podívala se na ukázkou tvoření z vizovického těsta a také si mohla uplést pleťtýnku z těsta kynutého. Celá akce probíhala v příjemném duchu a na konci děti dostaly malé občerstvení.

Kateřina Kubjátová

Divadlo z Hradce Králové

Ve čtvrtek 7. prosince k nám zavítali herci z divadla z Hradce Králové (Divadélko pro školy), o kterém se říká i píše, že patří k nejvytíženějším hereckým souborům v České republice – více na <http://www.divadelkoproskoly.cz/historie>.

Žáci I. stupně zhlédli pásmo Ezopovy bajky a II. stupeň se zábavnou formou plnou různých narážek a vtipných poznámek obeznámil s postavami Osvobozeného divadla – Jiřím Voskovcem,

Janem Werichem, Jaroslavem Ježkem a jejich tvorbou.

Mše svatá s farností

První adventní týden ve škole jsme zakončili v pátek 8. prosince mší svatou s farností u příležitosti Slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu.

Až vyjde prosincové číslo Života farností, budeme mít ve škole za sebou Den otevřených dveří a jarmark, ke kterému se ráda vrátím v příštím čísle. Připomínám, že děti z pěvecko-dramatického kroužku pod vedením paní učitelky Mikešové vystoupí s programem Živý betlém na náměstí v neděli 17. prosince ve 14:00. Přijďte se podívat. Potom nás čeká ještě několik školních dnů a taky předvánoční besídky ve třídách. Pan ředitel dětem prodlouží o jeden den vánoční prázdniny – v pátek 22. 12. bude ředitelské volno.

Přeji všem čtenářům Života farností rozjímavé (zbývajících) adventní dny a požehnané Vánoce. V novém roce hodně zdraví a mnoho důvodů k radosti.

Magda Krupová

Dětská skupina Rybičky

Milí čtenáři Života farností, po delší době se opět hlásíme z dětské skupiny Rybičky a chceme se s vámi podělit o to, co jsme v Rybičkách prožili od měsíce září.

Letošní krásný a teplý podzim nás často vybízel k tomu, abychom trávili co nejvíce času venku. Mohli jsme chodit na procházky a užívat si krásného podzimního počasí na dětských hřištích poblíž naší školky, zacvičit si a protáhnout tělo s trenérem Ondrou nebo třeba pouštět draky na kopci na Vrchovině.

V lese v Podlesí, kam jsme se dopravili autobusem MHD, děti stavěly domečky pro skřítky. Představte si, že jsme v lese objevili krásného velkého mloka. Některé děti se s takovým zvířátkem setkaly úplně poprvé. Ve školce si pak děti vyzkoušely procházku bosou nohou po chodníčku, který byl vystlaný právě z materiálů, který jsme v lese viděli. Děti měly možnost hodnotit, po čem se jim nejlépe šlapalo, jestli po šiškách, jehličích nebo třeba po mechu a listech.

Naše město v měsíci září pořádalo akce v rámci Dnů města. První z nich byl Medový den. Na nádvoří Zámku Žerotínů jsme si mohli prohlédnout stánky místních včelařů, ochutnat výborný med nebo se podívat, jak se v úle mezi ostatními včelkami najde včelí královna. O včelkách jsme si pak celý týden ve škol-

ce povídali a hráli hry na toto téma. Další akce se jmenovala Den s BESIPem a byla opět na nádvoří u Sýpky. Tentokrát si děti měly možnost prohlédnout zblízka sanitku, velké hasičské auto a třeba si zkusit nechat nasadit pouta od policie.

Abychom u dětí podporovaly i kulturu, navštívili jsme v Sokolovně baletní představení Sněhurka, které si pro nás a ostatní školky z našeho města a okolí připravili žáci ZUŠ B-Art z Valašského Meziříčí. I když se některé děti při představení malinko bály, moc se nám pohádka líbila.

I v měsíci říjnu bylo počasí nádherné a my jsme s dětmi navštívili Ekocentrum v Kasárnách, kde jsme si v lektorském programu ukázali, jak se vytváří hlína a kdo všechno se na tomto procesu podílí. Každé z dětí dostalo průhledný plastový kelímek s víčkem, do kterého si buď v hlíně, nebo na nějakém starém dřevě našlo brouka, žížalu nebo třeba mravence. V sále Ekocentra nám pak paní lektorka tato zvířátka ukázala zvětšené mikroskopem na velkém plátně. Bylo to opravdu velice zajímavé a poučné.

V naší školce myslíme také na chudé děti. Společně se ZŠ Salvátor jsme se zúčastnili akce Kaše pro Mary's Meals. Díky vašemu finančnímu daru na tento účel se mohla dát šance dětem z chudých zemí na jídlo, vzdělání a lepší a hodnotnější život. Ve školce jsme ochutnali právě takovou kaši, kterou dostávají děti v chudých zemích.

V Rybičkách nezapomínáme děti učit kuchyňským dovednostem. V rámci procvičování jemné motoriky jsme třikrát pekli, jednou ovesné sušenky, podruhé jablkové šátečky a nakonec perníčky. Pokaždé se děti na pečení moc těší a musíme napsat, že jsou mezi námi opravdu šikovní pekaři. Sušenky a šátečky si děti snědly, ale perníčky jsme tentokrát pekli jako vánoční dáreček, který doneseme do Domova pokojného stáří.

V prosinci napadl sníh a my jsme s radostí a nadšením mohli vyzkoušet naše jezdecké schopnosti, chodili jsme se bobovat na svah u hřiště v Jámě. To bylo radosti...

Tradičně do naší dětské skupiny chodí nebeská návštěva. Ne jinak tomu bylo i letos a navštívil nás svatý Mikuláš se svou andělskou družinou. Každého obdaroval balíčkem sladkostí a děti jim na poděkování zazpívaly písničku a zarecitovaly básničku.

Protože celý prosinec se nese ve znamení adventu a příprav na Vánoce, měli jsme možnost navštívit v zámku Kinských lektorský program o adventních a vánočních zvycích. Dozvěděli jsme se například, jaké koření se dávalo dříve do perníčků a taky si děti vyzkoušely vyrobit perníčky, kdy se těsto vytlačilo do dřevěné formičky a pak se perníček upekla.

Během celého prosince nacvičujeme s dětmi program na Vánoční besídku, která se bude konat 21. prosince v 15:30 hodin.

Přejeme vám všem radostné Vánoce a požehnaný rok 2024.

malé i velké Rybičky

Proč je důležité církevní vzdělávání našich dětí od útlého věku

Každý křesťansky smýšlející rodič doufá ve spasení duše svého dítěte. Ale spasení jako takové není v možnostech rodičů, aby ho dali. Spasení je svrchovaná milost od Boha. I když nemůžeme dát našim dětem spasení, máme pořád možnost je vést po cestě, která věříme, že ke spasení povede.

Malé děti a děti předškolního věku nasávají svět okolo jako houby. Jsou schopny vstřebat obrovské množství podnětů a informací. Pokud rodina a prostředí okolo dítěte žije v duchu křesťanství, dítě dostane silný základ křesťanských hodnot a rychle se s vírou ztotožní.

Nezapomeňme, že malé děti se učí nápodobou, a proto předškolní období je pro vedení dětí k víře velmi zásadní a jedno z nejdůležitějších. Osobnost učitele mateřské školy se mu stává vzorem. Nejde jen o předání biblických vědomostí, ale o postoj k Bohu a příklad následování. Děti v nás dokážou číst a často prohlédnou přetvářku, je proto důležité, abychom předávali svoji víru s upřímným přesvědčením.

K dalším výhodám křesťanského prostředí bezesporu patří i to, že při setkávání s jinými dětmi z křesťanských rodin můžou děti navzájem poznávat, jaký je život z víry. Můžou se v něm zabývat a dětem, které přicházejí z nepraktikujících rodin, můžou

poskytnout první svědectví víry.

Pokud bude dítě vědět, že je přijímáno Bohem, rodiči i učiteli, je si vědomo své vlastní hodnoty i hodnoty druhých lidí. Tak získá silné základy, o které se může opřít a které ho mohou ochránit před sejítím z cesty. A když přesto sejde, může snadněji najít cestu zpět.

Pokud vychováváme dítě v křesťanské rodině a v předškolním věku navštěvuje školní zařízení, které je lhostejné k víře, křesťanským hodnotám, či je pedagogové přímo odsuzují, je pak na nás rodičích, abychom křesťanské hodnoty v dítěti ukotvovali sami.

Je obrovskou pomocí a výhodou, pokud může dítě mít obojí. Jak křesťanské prostředí a výchovu v rodině, tak i v prostředí venkovního světa. Ať už se jedná o školku, školu či církevní akce nebo kroužky. Pokud je to v našich silách a možnostech, měli bychom děti obklopit co nejvíce milujícím a přijímajícím prostředím. Kdekoliv může dítě svobodně projevit víru, stane se z toho místa živná půda pro jeho duchovní rozvoj.

V naší farnosti máme pevný základ církevního školství, jak v podobě ZŠ Salvátor, tak i dětské skupiny Rybičky, která plní funkci farní školky. Mějme na paměti, že se nejedná o samozřejmost a budme vděční, že můžeme dětem poskytovat vzdělání a péči v duchu křesťanských hodnot již od útlého věku.

Kateřina Kutálková

Charita Valašské Meziříčí

Darovali jste 1094 kilogramů pro lidi v krizi

V sobotu 11. listopadu se ve vybraných prodejnách v celé republice konalo podzimní kolo Sbírký potravin. Do sbírky se zapojilo také valašskomeziříčské Tesco a rožnovská Billa, kde jste darovali celkem 1 094 kilogramů potravin a drogerie, které doplní zásoby v charitním

Centru sociálně-materiální pomoci.

Už delší dobu se zvyšuje počet lidí, kterým naše Centrum pomáhá. Zásoby v něm musíme stále častěji doplňovat. Hlavními

zdroji jsou Potravinová banka v Otrokovicích, Sběrka potravin a Sběrka potravin a drogerie ve farnostech, kterou každoročně sami pořádáme. Díky nim jsme v Centru připraveni poskytnout materiální podporu. Velkou pomocí je však také každodenní odebírání přebytků pečiva a zeleniny a občas také zboží s poškozeným obalem z místních obchodů Tesco a Albert. S valašskomeziříčským Tescem spolupracujeme od roku 2017 a v minulém roce jsme začali odebírat přebytky také z prodejny Albert. Neprodejné pečivo a zelenina pomáhají klientům našich služeb, především maminkám a dětem z azylového domu, lidem bez domova, sociálně slabým rodinám a jednotlivcům i lidem, kteří se ocitli v krizové situaci. „Většinou se jedná o lidi s nízkými příjmy, kterým po úhradě všech nezbytných nákladů nezbyvá do-

statek peněz na jídlo. Proto žádají o pomoc naše Centrum," řekla vedoucí Centra sociálně-materiální pomoci Michaela Pácová. Lidé na pomoc potřebným darovali ve 2 051 prodejnách celkem 562 tun potravin, ze kterých je možné připravit až 1 124 000 porcí jídla, a také 62 tun základní drogerie a hygienických potřeb.

Děkujeme všem dobrovolníkům a pracovníkům Tesca a Billy, kteří se na sbírce podíleli a pomáhali s hladkým průběhem celého sbírkového dne.

Především ale děkujeme Vám, kteří jste sbírku podpořili svým nákupem.

Kamion s vánočními balíčky odjel na Ukrajinu

V úterý 21. listopadu vyrazil kamion z Arcidiecézní charity Olomouc směrem na Ukrajinu. Naložený byl celkem 437 vánočními balíčky, které byly pečlivě připraveny pro sociálně potřebné děti. Tato tradice, trvající již patnáct let, opět přináší radost a světlo naděje do životů dětí v nesnázích. Děkujeme všem, kteří balíčky připravili. Balíčky děti dostanou během Vánoc. Iniciativa Vánoční balíček se stává opakovaně možnou díky velkorysosti dárců v České republice, kteří se zapojují do této již tradiční akce. Kateřina Biolková, koordinátorka projektů (ACHO) na Ukrajině, vyjadřuje i touto cestou vděk všem dárcům. „Každý dárek znamená rozhodnutí nějakého konkrétního člověka, že do toho jde. Promyslí, co do balíčku chce dát. Věci pak pořídí, uhradí, s pečlivostí zabalí do balíčku, který následně se jmenovkou a seznamem věcí odevzdává na Charitě. Když si promyslíte, že takovýchto individuálních dárcovských příběhů máme tolik, je to obdivuhodné a jsme za to opravdu velmi vděční a děkujeme," řekla koordinátorka.

ACHO ve spolupráci s partnerskými Charitami a humanitárními organizacemi na Ukrajině identifikovala a vybrala pro letošní rok rekordních 430 sociálně potřebných dětí. „Všechny mají svůj dárek. A ještě navíc máme sedm balíčků." Kateřina Biolková zdůraznila, že i tyto, zatím anonymní balíčky, naleznou svého příjemce. „Vždycky se najde nějaké dítě, které nebylo v databázi hned," doplnila.

Složitý průjezd hranicemi může zpomalit doručení, avšak dohodnutá místa by měla balíčky obdržet nejpozději v příštím týdnu. Po všech administrativních krocích budou dárky dále distribuovány do míst, kde budou během Vánoc rozdány dětem. „Jsme připraveni být na místě při většině předávání dárků. Část z nich, například pro nemocné děti, budou předávány individuálně," vysvětlila Kateřina Biolková.

Databáze dětí byla otevřena veřejnosti od 2. října 2023, a všechny děti zařazené do projektu měly již 20. října své dárce. Rezervace dětí byla možná prostřednictvím webové stránky, kde dárči měli možnost vybrat si konkrétní dítě a připravit mu vánoční balíček podle dostupných informací. Děti, které se zapojily do projektu, pochází z několika měst na Ukrajině, jako jsou Berežany, Bortnyky, Chmelnyckyj, Kolomyja, Lopatyn a Ternopil, event. jim přilehlých obcí. Nově bylo do projektu zařazeno město Chmelnyckyj.

Tuto aktivitu kromě individuálních dárců podporují třeba i pracovní kolektivy a firmy, čímž posilují týmový duch. „Nejvíce dárců jsme mívali z Olomouckého kraje, ale letos nás překvapovalo, že řada dárců byla z míst vzdálenějších," řekla koordinátorka projektu.

ACHO se současně snaží pomáhat lidem na Ukrajině zajištěním elektrických generátorů a mobilních plynových topidel. Děje se tak kvůli stoupajícím útokům na energetickou infrastrukturu Ukrajiny. Tyto výpadky elektřiny v zimním období ohrožují životy rodin s dětmi, seniorů a zdravotně postižených. V minulosti se Charitě podařilo shromáždit prostředky na nákup a dopravu 642 elektrických generátorů a 501 mobilních plynových topidel s plynovými láhvemi. V říjnu letošního roku byly vypraveny další dva kamiony s 1000 mobilními plynovými topidly a stejným počtem plynových láhví.

Marek Navrátil, Arcidiecézní charita Olomouc

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové podpořil služby pro lidi bez domova

Děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové za poskytnutí nadačního příspěvku ve výši 20 000,- Kč z programu Obvyčejný život.

Příspěvek jsme využili na zkvalitnění hygienického zázemí v Denním centru a Noclehárně, které nabízí své služby lidem bez domova. Vyměnili jsme opotřebované a nevyhovující sanitární vybavení v mužské a ženské koupelně – zatahovací dveře do sprchových koutů, baterie, toalety a pisoáry.

Jsmo vděční, že díky Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové můžeme zvyšovat materiální standard ve službách pro lidi, kteří se ocitli bez domova. Naší snahou je poskytnout jim zázemí, podporu a zajistit alespoň na chvíli pocit bezpečí a jistoty a dodat naději na změnu jejich situace.

Martina Došková, Charita Valašské Meziříčí

Darujte vzdělání a naději dětem z nejchudších zemí světa

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohostění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu –

pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa. Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá

díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

*Petra Burianová,
ambasadorka hnutí Mary's Meals,
výherkyně soutěže Peče
celá země v roce 2020
a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli*

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostře u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost.

Místo u stolu prostře zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

Nabídka knih z knihkupectví Hosana

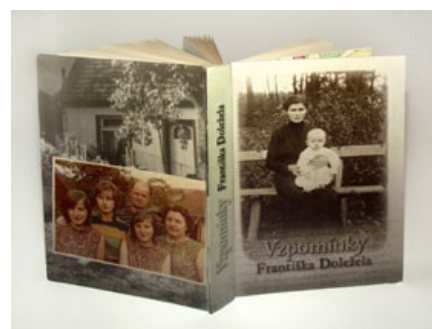

.....

Inspirace na Vánoce Poznejte své rodinné kořeny

Dejte se do pátrání po rodinné historii – po předcích a jejich osudech! Sesbírejte po příbuzných a pamětnících příběhy z vaší rodiny a získejte tak autentický otisk vašeho rodu! Dozvíte se tak nejen o jejich životě a zvycích, které byly nedílnou součástí jejich života, ale hlavně jaké jsou Vaše kořeny...

Máte doma zpracované podklady o Vašich předcích a nevíte, jakou podobu jim vtisknout? I ty nejmenší střípky z Vaší historie si zaslouží odpovídající prezentaci. Jsem **grafička**, která měla to štěstí si všechny oblasti rodinné historie včas sesbírat a zpracovat a nabízím Vám své zkušenosti. **Ráda dám Vaším předkům rám.**

Eliška Chovancová
www.koreny-nasi-rodiny.cz

DĚKANÁTNÍ CENTRUM PRO RODINU VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ PŘIPRAVUJE PRO ROK 2024

LEDEN: 9. 1. – 6. 2. Kurz výchova teenagerů

25. 1. Zahájení setkávání seniorů

31. 1. Biblické tance

ÚNOR: 10.–18. 2. Týden manželství – přednáška

Cesta pro manželské páry

BŘEZEN: 15.–17. 3. Duchovní obnova pro muže na Grúni

DUBEN: 12.–14. 4. Víkend pro matku a dceru

Rodinné putování

KVĚTEN: 11. 5. Děkanátní pout' na Hostýn

Výšlap pro rodinu

23. 5. Děkanátní setkání seniorů na Hostýně

ČERVEN: 1. 6. Děkanátní setkání rodin v Zašové

14.–16. 5. Víkend pro otce a syna

ČERVENEC: 15.–16. 7. Tábor v Zašové

29. 7. – 4. 8. Tábor v Zubří

SRPEN: 12.–18. 8. Tábor ve Val. Meziříčí

ZÁŘÍ: 13.–15. 9. Duchovní obnova pro ženy v Rajnochovicích

Výšlap pro manžele

ŘÍJEN: Manželské večery

Rodinné putování

LISTOPAD: Děkanátní setkání seniorů

PROSINEC: 7. 12. Duchovní obnova pro ženy

Bližší informace: cprvalasskemezirci@ado.cz, tel. 733 741 636

Upozornění: V sobotu 23. a 30. bude mše svatá mimořádně ve farním kostele a ne jako obvykle v kostele sv. Jakuba v Krásně.

Bohoslužby o Vánocích 2023 ve farnostech Valašské Meziříčí a Lešná

Místo	24. prosince 4. neděle adventní Štědrý den	25. prosince Slavnost Narození Páně	26. prosince Svátek sv. Štěpána	31. prosince Svátek Svaté rodiny	1. ledna Slavnost Matky Boží, Panny Marie
Valašské Meziříčí (farní kostel)	6:30, 8:00, 9:30, 15:30, 22:00, 24:00	6:30, 8:00, 9:30, 18:30	6:30, 8:00, 9:30	6:30, 8:00, 9:30, 15:30	6:30, 8:00, 9:30, 18:30
Hrachovec			10:00		
Jasenice	10:00	10:00		10:00	10:00
Lešná	8:30, 21:00	8:30	8:30	8:30	8:30

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

**Charita
Valašské Meziříčí**

**VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
6. 1. 2024**

Tříkráloví koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přitom o příspěvek pro lidi v nouzi. Tříkrálová sbírka je svátkem solidarity. Zprostředkovává mezigenerační setkávání a soudržnost. I během krátké chvíle umožňuje zažít pocit radosti a vzájemnosti, a právě to je jejím největším posláním a nejsilnějším poselstvím.

**Prosíme, přispějte do Tříkrálové sbírky a pomozte tak lidem s hendikepem, seniorům, nemocným a umírajícím, dětem bez dobrého rodinného zázemí nebo lidem bez domova. Přinesme naději těm, kteří se ocitnou ve složité situaci, že se najde pomocná ruka a otevřené srdce, které pomůže obtíže překonat.
DĚKUJEME VÁM.**

JAK MŮŽETE SBÍRKU PODPOŘIT

- navštíví vás nebo potkáte Tři krále s kasičkou
- on-line na www.trikralovasbirka.cz
- **bankovním převodem** na Tříkrálový sbírkový účet č. **66008822/0800**, variabilní symbol **777970084** pro podporu naší Charity
- formou SMS ve tvaru **DMS KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190)** na číslo **87777**; trvalá podpora **DMS TRV KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190)** na číslo **87777**

QR Platba

DÍKY VAŠÍ ŠTĚDROSTI

- zajistíme provoz Centra sociálně-materiální pomoci a poskytneme přímou pomoc lidem v nouzi
- dofinancujeme pořízení automobilu pro Sociální rehabilitaci Amika
- vybudujeme přístupový a kamerový systém v Domě pokojného stáří
- zrealizujeme výměnu zárubní a dveří na Azylovém domě pro matky s dětmi

KOORDINÁTOR PRO VAŠI OBEC: Jana Trusínová, tel. 739 226 201

Charita
Česká republika

Hlavní koordinátor sbírky: Mgr. Kateřina Kolajová,
katerina.kolajova@valmez.charita.cz, tel: 603 549 682

WWW.VALMEZ.CHARITA.CZ

TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA

Život farností číslo 11, ročník XXX

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímálová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 3. neděli adventní, 17. prosince 2023. Uzávěrka příštího čísla je 11. ledna 2024.

<http://farnost-valmez.cz/>